

BUITENLAND

HET TANDHEELKUNDIG ONDERWIJS IN ENGELAND.

De Australische tandarts Bibby heeft gelegenheid gehad om negen tandheelkundige opleidings-inrichtingen in Engeland en Schotland in oogenschouw te nemen en met de leidende functionarissen over de inrichting en de gebreken van het onderwijs van gedachten te wisselen. Aan zijn indrukken, opgenomen in *The British Dental Journal* No. 9, is het volgende ontleend:

„De meeste „dental schools” zijn ondergebracht in onaanzienlijke gebouwen, die voor hun bestemming weinig geschikt zijn. De nieuwere gebouwen zooals te Glasgow, Dundee, Leeds en Newcastle zijn goed ontworpen. Een van de Instituten in het noorden des lands mag zich verheugen in gekleurde ramen, schilderingen, beeldhouwwerk en meubileering van artistieke beteekenis. In de nieuwe instituten is de inrichting der klinieken, de wijze waarop de patiënten behandeld worden en al hetgeen te hunnen gerieve en gemak is aangebracht, prijzenswaard. De nabije ligging in het algemeen van de instituten ten opzichte van ziekenhuizen en de medische opleidingsinrichtingen is geriefelijk voor onderwijsdoel-einden en duidt op de onderlinge betrekkingen tusschen de geneeskunde en de tandheelkunde.

Over het geheel is de uitrusting der instituten geenszins modern. De trap-boormachine doet nog steeds het meeste dienst, terwijl pompstoelen en units ongewone verschijningen zijn in de klinieken voor conserveerende behandeling. Enkele instituten zijn zelfs verstoken van een behoorlijk ingerichte demonstratiezaal. De gebrekkigheid van de uitrusting weerspiegelt zich niet naar evenredigheid in het peil van het door de studenten verrichte werk, die ten minste niet de slaven zijn van hun outillage. In de meeste gevallen schijnen de technische laboratoria goed ingericht en in overeenstemming met den vooruitgang op dit gebied. In één instituut maken de studenten hun protheses nog steeds bij particuliere tandartsen. In een ander worden exact-wetenschappelijke methoden toegepast bij den cursus in de prothetische techniek.

Vooralsnog heeft slechts een betrekkelijk gering gedeelte der

docenten een volledige aanstelling; eenige instituten hebben geen eerstaanwezend tandheekkundig docent met een volledige betrekking. Dientengevolge ontvangen de tandheekkundige studenten het grootste deel van hun opleiding uit handen van tandartsen, die het leeuwendeel van hun tijd aan de particuliere praktijk besteden, of van menschen, die hetzij geen tandheekkundige bevoegdheid hebben of geen ondervinding. In de instituten scheen men algemeen van gevoelen, dat een vermeerdering van het aantal volledig-docenten den vooruitgang van het onderwijs zou bespoedigen, uitgebreider wetenschappelijk onderzoek mogelijk maken en er toe bijdragen om de studenten meer critisch te doen staan tegenover al te gereed aanvaarde werkwijzen van de tandheekkundige praktijk. Over het geheel blijken de studenten van huis uit meer aanleg te bezitten dan aan gene zijde van den Atlantischen Oceaan. Ondanks de hooge eischen voor de medische wetenschappelijke vakken en die der praktische tandheekkunde, voor wat betreft de chirurgische tandheekkunde en de minder uitgebreide conserveerende bewerkingen, blijken de studenten ervaring en vaardigheid te verwerven in evenveel onderdeelen der tandheekkunde als elders.

Ingewikkelde methoden worden hun bespaard en zij zijn voor het grootste deel niet afhankelijk van assistentie. Hoewel aldus weinig technische experts ontwikkeld worden, blijken zij de onderwijsinrichtingen te verlaten zonder het vermogen om zelfstandig en oorspronkelijk te denken te hebben verloren."

B.